

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ЗАКОНОДАВСТВА

04053, Київ, пров. Несторівський, 4, тел. 235 96 01, факс. 235 96 05, e-mail: zak_norm@rada.gov.ua

04-14/14-433
21.01.15

№ 22/19-р-21

22 01. 2015 р.

Голові Комітету
Верховної Ради України
з питань державного
будівництва та місцевого
самоврядування

Власенку С.В.

Шановний Сергію Володимировичу!

На Ваш лист від 29 грудня 2014 року № 04-14/14-5473(239281) надсилаємо висновки на проекти законів України:

«Про державну підтримку жінок, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня"» (реєстр. № 1052 від 27.11.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» (щодо адміністративно-територіального устрою міста Києва) (реєстр. № 1120 від 01.12.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України "Про державну службу" (щодо обов'язкового володіння українською мовою посадовими та службовими особами органів державної влади)» (реєстр. № 1201 від 02.12.2014 р.);

«Про внесення змін до статті 16 Закону України "Про державні нагороди України" (щодо позбавлення державних нагород)» (реєстр. № 1211 від 02.12.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» (щодо поновлення права територіальної громади міста Києва здійснювати місцеве самоврядування через районні в місті ради і їх виконавчі органи)» (реєстр. № 1229 від 03.12.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» (щодо відновлення районних рад) (реєстр. № 1229-1 від 04.12.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» (щодо поновлення чинності положень про районні ради)» (реєстр. № 1229-2 від 09.12.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» (щодо відновлення районних рад) (реєстр. № 1229-3 від 10.12.2014 р.);

«Про внесення змін до Закону України «Про статус гірських населених пунктів в Україні» (щодо збільшення державних гарантій в соціально-економічному розвитку)» (реєстр. № 1345 від 10.12.2014 р.);

«Про внесення змін до статті 12 Закону України «Про адміністративні послуги» (щодо можливості зміни часу прийому суб'єктів звернень) (реєстр. № 1347 від 10.12.2014 р.).

Додаток: на 23 арк.

З повагою

**Директор,
член-кореспондент
НАН України**

О.Л. Копиленко

Висновок
до проекту Закону України
«Про внесення змін до Закону України
«Про статус гірських населених пунктів в Україні»
(щодо збільшення державних гарантій
в соціально-економічному розвитку)

(реєстр. № 1345 від 10.12.2014р.)

Положення законопроекту передбачають розширення переліку державних гарантій соціально-економічного розвитку населених пунктів, яким надано статус гірських, та пільг громадянам, які в них проживають, працюють або навчаються.

Основні засади державної політики щодо розвитку гірських населених пунктів і гарантії соціального захисту громадян, що отримали статус осіб, які проживають і працюють (навчаються) на території гірського населеного пункту, передбачені Законом України «Про статус гірських населених пунктів в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, положення яких встановлюють особливості або пільгові умови соціального забезпечення зазначених громадян.

Законодавче закріплення пріоритетності державної соціально-економічної політики у забезпечення нормального розвитку територій з особливим статусом є актуальним.

Не заперечуючи важливості і необхідності додаткових державних гарантій соціально-економічного розвитку населених пунктів, яким надано статус гірських, Інститут законодавства Верховної Ради України вважає доцільним висловити наступні зауваження:

1. Запропоновані у ст. 1 законопроекту заходи потребують корегування у зв'язку з триваючим процесом децентралізації, яка розпочалась у бюджетній сфері і знайшла відображення у бюджетному законодавстві. Положення, передбачені п.) в-е ч. 1 ст. 1, п.) в, з ч. 2 ст. 1, п.) б, в ч. 3 ст. 1 потребують правового обґрунтування враховуючи новації бюджетного законодавства щодо розмежування видатків між бюджетами різних рівнів та відповідно до вимог ст.ст. 87-91 Бюджетного кодексу України. Запровадження всіх положень законопроекту потребуватиме значного збільшення видатків державного бюджету, що потребує дотримання вимог, передбачених ст. 27 Бюджетного кодексу України.

2. Пропозиція, передбачена абз. 2 ч. 3 ст. 1 законопроекту про компенсації у формі транспортної субсидії є спірною, оскільки видатки держави на загальносуспільні потреби, їх розмір і цільове спрямування визначаються виключно законом про Державний бюджет України (ст. 95 Конституції України).

3. Потребує уточнення положення абз. 3 ч. 3 ст. 1 законопроекту про зменшення «нарахування на фонд заробітної плати» в частині механізму здійснення такого зменшення (порядок, період, об'єкт нарахування

(основний чи додатковий фонд оплати праці) та відображення зазначеної особливості у Законах України «Про оплату праці», «Про єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про колективні договори і угоди» та у податковому законодавстві.

4. Реалізація положень передбачених ст. 2 законопроекту потребує додаткових видатків з державного бюджету. Наведене у пояснювальній записці фінансове-економічне обґрунтування, не відповідає вимогам статті 27 Бюджетного кодексу України.

5. Не може бути підтримана пропозиція, передбачена другою частиною речення ст. 2 законопроекту щодо збільшення рівня соціального забезпечення «на 40%», оскільки Закон «Про статус гірських населених пунктів в Україні» не містить поняття «високогірний населений пункт».

6. Положення, передбачені ст. 4 законопроекту, не відповідають статті 53 Конституції України та статті 4 Закону України «Про вищу освіту», відповідно до яких громадяни мають право безоплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі, а також статті 42 Закону України «Про освіту», якою визначено, що прийом громадян до вищих навчальних закладів проводиться на конкурсній основі відповідно до їх здібностей незалежно від форми власності навчального закладу та джерел оплати за навчання.

Крім того, зазначений підхід не відповідає частині першій статті 5 Закону України «Про статус гірських населених пунктів в Україні», згідно з якою статус особи, яка проживає і працює (навчається) на території гірського населеного пункту, надається громадянам, які постійно проживають, постійно працюють або навчаються на денних відділеннях навчальних закладів у цьому населеному пункті.

Надання передбачених законопроектом пільг не відповідає конституційним принципам рівності прав громадян та недопустимості привілеїв чи обмежень за ознаками місця проживання (статті 21 і 24 Конституції України).

**Інститут законодавства
Верховної Ради України**